

- Vanligt er, at fólk søkja farloyvi, tá tey skifta starv innan tað almenna. Hvi sigur tú starvið frá tær?

- Eg haldi, at starvið sum leiðari á lønardeildini, og tey álitisstørvini, sum eg havi havt, er ov týðningarmikil til, at ein avloysari kann taka yvir, og bara biða til eg møguliga komi aftur. Eg haldi, at tað er rættari, at eg sigi starvið frá mær, so mínir arbeiðsgevarar beinanvegin kunnu seta nýtt fólk í starvið, sigur Súsanna.

- Jamen harra Gud, leggur hon sannførandi afturat.

- Vil eg út aftur í Tinganes, so kann eg bara søkja, tá okkurt starv er leyst!

Serligur dáuuvir við at politikarar skifta

Súsanna Danielsen er ikki heilt óvön við politikk heimanifrá. Pápi hennara, Dánial Pauli Danielsen bóndi í Búðini á Velbastað hevur fingist nógv við politikk, og hann var eisini landsstýrismaður valskedini 1976-80. Men hon hevur sína avgjördu stöðu til tað, at arbeiða undir skiftandi politikarum.

- Tú skalt altíð verða loyvalur yvir fyri tínum arbeiðsgevara, hvønn politiskan lit hann hevur. Sum embætisfólk skalt tú ikki hugsa um politiskar ideologiir, ella um politiskar strategiar.

- Tú mást liva við, at arbeiðsgevarin javnan verður skiftur út, og at kósini, teir stinga út í kortið, ikki altíð er hin sama. Tú mást eisini liva við, at summir politikarar eru keðiligari enn aðrir, meðan aðrir eru stuttligari. Alt hetta er eisini við til at seta kulur upp á tilveruna á einum arbeiðsplássi, sum í Tinganesi.

Eitt sera livandi arbeiðspláss

- Og tá tað kemur til tað, so kann eg siga, at hetta er eitt hitt mest livandi arbeiðspláss í landinum. Her kemur tú út fyri nógvum konfrontatiónum, bæði keðiligum og stuttligum, sum týðningarmiklum og líkagildigum.

- Eitt er heilt vist, sigur Súsanna Danielsen. Um tú keðir teg í Tinganesi, er tað tær, tað er galið við.

Arbeiðspláss í Tinganesi er eisini nógv broytt hesi árin, Súsanna hevur starvast har. Ikki bara tað, at nógv fólk er komið afturat. Men hølini eru eisini vordin nógv betur. Sjóbúðin og Vektabúðin, sum brennu í grund í 1950, eru bygd upp aftur. Hesi hølini vórðu tikin í nýtslu aftur í 1992.

Súsanna Danielsen hevur ikki tær heilt stóru ætlanir um broytingar, aðrenn hon kemur í nýggja starvið. Hon kennur heldur einki til tað stríð, sum hevur verið á løgtingsskrivstovuni.

- Eg ætli mær fyrst at seta meg inn í tingini og so taka eina út frá tí, sigur hon.

Á nýggja løgtingsskrivstovuni starvast tilsamans

At ambæta neytum gjørdist ikki livsleið hennara, hóast borin til garð. Súsanna Danielsen fer týsdagin í eitt av landsins hægstu störvum - hon skal stjórna umsitingini hjá Føroya Løgtingi

eini 10 fólk. Hølisumstøðurnar eru langt frá so góðar, sum í Tinganesi, og tað væntar hon verður eitt av málunum, sum hon saman við formannskapinum fer at arbeiða við.

Drivin fjallmaður

- Tú sigur, at tær dæmar væl avbjóðingar og at royndir nakað nýtt. Borin til garðs, kann tað so hugast, at løgtingsstjórin um nokur ár fer at leggja frá sær, og fer at taka við sum bóndi í Búðini á Velbastað?

- Nei, tað fari eg ikki. Eg havi ikki fingist nógv við hoyggj og neyt, tí eg havi hoyfepur.

Garðinum hevur systkinabarn Súsanna, sum eisini eitur Súsanna tikið við.

- Eg havi ongantíð verið serliga landbúnaðarhugað, men eri kortini driven fjallmaður, og mær dæmar væl at vera við í flettingini, sigur nýggi stjórnin á løgtingsskrivstovuni, Súsanna Danielsen, sum saman við dótturini Amaliu býr í heimbygðini, Velbastað.

Á reinsdjóraveiðu í Norðurlandahúsinum

Skúlabørn úr øllum landinum hava seinastu dagarnir vitjað í Norðurlandahúsinum í samband við sáma-víkuna, sum er størsta tiltakið Norðurlandahúsið enn hevur fyriskipað. Áhugin hjá skúlabørnunum hevur verið ómetaliga stórur, og langt omanfyri túsund børn eru komin til at kenna eina mentan og eitt fólk, nógv av teimum kanska slettis ikki hava hoyrt um áður. Álvur Haraldsen frá Sosialurin var í Norðurlandahúsinum mikudagin og tók hesar myndirnar

Børnini stóðu í longum bíðirøðum fyri at sleppa fram at rýna lassoina, sámar nýta til reinsdjóraveiðu. Tað er ikki bara sum at siga tað at kasta eina lasso, men sámarir lögdu børnunum lag á

Hesar fyra genturnar fingi eisini upp í ein kopp av reinsdjórkjötinum, sum sámarir høvdu við sær til Føroya

Tað eru eingi reinsdjór í Føroyaum, og tí máttu børnini sjálvi spæla reinsdjór, og sámarir høvdu tikið reinsdjórahorn við sær, sum nokur av børnunum høvdu á høvðinum, meðan onnur royndi at fanga tey við lassoini